

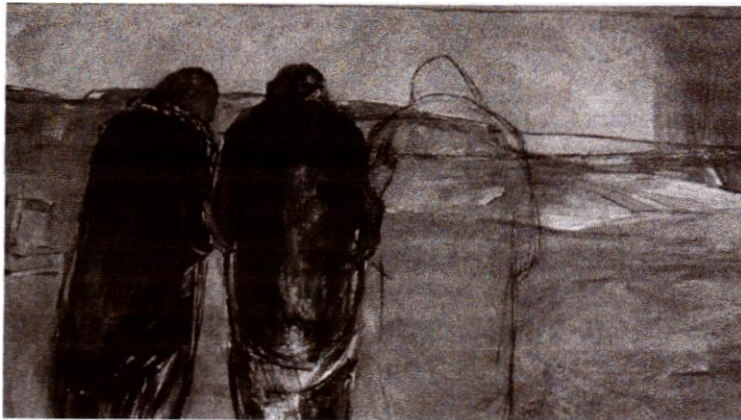
Buitengewoon

In juni van het vorige jaar kwam de regering tot een nieuw pensioenakkoord. En dat hield in dat aan het begin van oktober 2020 mijn aanstelling door het bisdom zou worden beëindigd. Ruim veertig jaar mocht ik met heel veel plezier onze kerk dienen. Het geloof delen met heel veel mensen en samen op zoek gaan naar diepgang en inhoud. Samen ook met mijn vrouw Cor, die, toen ik benoemd werd in Duistervoorde (Twello), ontslag nam als adjunct directeur van een kindertehuis in Amersfoort. Zo konden we gastvrij zijn voor de vele, vele vrijwilligers die rondom en in onze kerk actief zijn en vaak de kern vormen van de geloofsgemeenschap. Eerst in de pastorie van Bussloo en later in de pastorie van Heino. Oefenen in nabijheid en pastorale begeleiding kon ik leren in de elf jaren dat ik geestelijk verzorger mocht zijn in het psychiatrische ziekenhuis de St. Franciscushof.

Al die vele pastorale contacten hebben mijn en ons leven heel erg verrijkt. Prachtig is het als je de hoogte- en dieptepunten van mensen van dichtbij mag meebeleven en er soms in zekere zin deelgenoot van mag worden. God komt ons in mensen tegemoet en dat hebben we op heel veel fronten mogen ervaren. Daarnaast mocht ik ook dienstbaar zijn aan (toekomstige) collega's in het pastoraat door hen te begeleiden in een stage of later door hen te mogen coachen in de eerste jaren van hun pastorale werk. Ons geestelijk leven kent gelukkig ook veel gewone menselijke trekjes. En dus is een mens nooit te oud om te leren.

In september mocht ik ervaren dat heel veel mensen met onze Emmanuelparochie en met mij als een van de pastores zeer begaan zijn. Vele afscheidswoordjes en hartelijke gebaren en kaartjes en geschenken kregen we cadeau. En het hoogtepunt was de indrukwekkende eucharistieviering op zondag 27 september in Heino. Helaas mochten er maar honderd gasten de viering lijfelijk meemaken. Op afstand hebben er nog heel veel mensen meer via internet de viering gevolgd. Een prachtige overweging over de ruimte die God geeft aan stuntvliegers en brokkenpiloten, een warm woord van onze vicevoorzitter van het parochiebestuur, een muzikaal intermezzo, het lied van het team en de waarderende woorden namens de zusterkerken. Om verlegen van te worden. Mijn vrouw en ik hebben het ervaren als één warme douche. Op dat moment bleek er ook nog meer dan €2000 euro verzameld te zijn, die een grote wens van me mede mogelijk gaat maken: een openbare bezinningstuin met beelden van hedendaagse kunstenaars die ons aan het denken willen zetten. Het moeten dus 'denk' beelden worden. Of 'heilige' beelden van deze tijd. Een project dus voor de komende jaren.

Terugkijkend op dit afscheid in coronatijden hebben we dit ervaren als een prachtige afsluiting van deze fase van ons leven. Een open agenda ligt voor ons met ruimte om ons te laten raken door familie en vrienden, door kunst en cultuur, door boeken en onze prachtige omgeving. En natuurlijk blijven we deel uitmaken van Gods volk onderweg. Soms bezorgd over wat de toekomst ons brengen zal, maar tegelijk ook in het vertrouwen dat God ons nooit loslaat en dat we nooit echt alleen door het leven wandelen.

Dank aan al degenen die dit afscheid onvergetelijk hebben gemaakt.

En.. .Vaya con Dios, Ga met God....

Mede namens mijn lieve vrouw Cor, Gerard Noordink, voormalig pastor in Salland